

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ तस्मिन् द्रोणे घृतं युद्धयूतं बद्धमिव बद्धं एकांतजयेन स्थिरीकृतं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
 ग्राम्यारण्यानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ त्रातारः सिंधुराजस्य भवन्ति मधुसूदन ॥ ६ ॥ तथा पिबाणैर्निहतं श्वोद्रष्टा सिरणे मया ॥ सत्येन च शपे कृष्णतथै
 वायुधमालभे ॥ ७ ॥ यस्य गोप्तमहेष्वासस्तस्य पापस्य दुर्मतेः ॥ तमेव प्रथमं द्रोणमभियास्यामि केशव ॥ ८ ॥ तस्मिन् घूतमिदं बद्धं मन्यते स सुयोधनः ॥ त
 स्मात्तस्यैव सेनाग्रं भित्वा यास्यामि सैंधवं ॥ ९ ॥ द्रष्टा सिध्वोमहेष्वासान्नाराचैस्तिग्मतेजितैः ॥ शृंगाणीव गिरेर्वज्रैर्दार्यमाणान् मया युधि ॥ १० ॥ नरनागाश्च
 देहेभ्यो विस्रविष्यति शोणितं ॥ पतद्भ्यः पतितेभ्यश्च विभिन्नेभ्यः शितैः शरैः ॥ ११ ॥ गांडीवप्रेषिता बाणामनो निलसमाजवे ॥ नृनागाश्चान्विदेहासूक्तार्श्व
 सहस्रशः ॥ १२ ॥ यमात्कुबेराद्वरुणादिद्राद्रुद्राच्च यन्मया ॥ उपात्तमखं घोरं तद्रष्टारोत्रनरा युधि ॥ १३ ॥ ब्राह्मेणास्त्रेण चास्त्राणि हन्यमानानि संयुगे ॥ मया द्र
 ष्टासि सर्वेषां सैंधवस्याभिरक्षिणां ॥ १४ ॥ शरवेगसमुत्कृतैराज्ञां केशवमूर्धभिः ॥ आस्तीर्यमाणां पृथिवीं द्रष्टा सिध्वोमया युधि ॥ १५ ॥ क्रव्यादां स्तर्पयिष्या
 मिद्रावयिष्यामि शात्रवान् ॥ सुहृदो नंदयिष्यामि प्रमथिष्यामि सैंधवं ॥ १६ ॥ बद्धा गच्छतु कुसंबंधी पापदेशसमुद्भवः ॥ मया सैंधवकोराजा हतः स्वान् शोचयि
 ष्यति ॥ १७ ॥ सर्वक्षीरान्नभोक्तारं पापाचारं रणाजिरे ॥ मया सराजकं बाणैर्भिन्नं द्रक्ष्यसि सैंधवं ॥ १८ ॥ तथा प्रभाते कर्त्ता स्मि यथा कृष्णसुयोधनः ॥ नान्यं धनु
 र्धरं लोके मंस्यते मत्समं युधि ॥ १९ ॥ गांडीवं च धनुर्दिव्यं योद्धा चाहं न र्षभ ॥ त्वं च यं तादृशी केशकिं नु स्यादजितं मया ॥ २० ॥ तव प्रसादाद्भगवन्किन्नावाप्तं
 णेमम ॥ अविष्यं तदृशी केशकिं जानन्मां विगर्हसे ॥ २१ ॥ यथा लक्ष्मस्थिरं चंद्रे समुद्रे च यथा जलं ॥ एवमेतां प्रतिज्ञां मे सत्यां विद्धि जनार्दन ॥ २२ ॥ मावमं स्था
 ममास्त्राणि मावमं स्थाधनुर्दृढं ॥ मावमं स्थाबलं बाह्वोर्मावमं स्थाधनं जयं ॥ २३ ॥ तथा भियामि संग्रामं न जीयेयं जयामि च ॥ तेन सत्येन संग्रामे हतं विद्धि जय
 द्रथं ॥ २४ ॥ ध्रुवं वै ब्राह्मणे सत्यं ध्रुवासाधुषु सन्नतिः ॥ श्रीध्रुवापि च यज्ञेषु ध्रुवो नारायणे जयः ॥ २५ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशं स्वयमात्मानमात्म
 ना ॥ संदिदेशार्जुनो नर्दन्वासविः केशवं प्रभुं ॥ २६ ॥ यथा प्रभातारं रजनीं कल्पितः स्याद्रथो मम ॥ तथा कार्यं त्वया कृष्ण कार्यं हि महदुद्यतं ॥ २७ ॥ इति श्री
 महाभारते द्रोणपर्वणि प्रतिज्ञापर्वणि अर्जुनवाक्ये षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥

न जीयेयं न केनापि जितोस्मि ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

इति द्रोणपर्वणि टीकायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥

॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥

॥ ८० ॥